

KİMYA-İŞ

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

GREVDE 130 GÜN

GÖREV BAŞINA

İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nda yıllardan beri horlanmış ve sömürülmüş olan işçi kardeşlerimizin yapmakta oldukları grev 130. günü aşmıştır. Bu süre içinde çeşitli işyerlerinde çalışan KİMYA-İŞ üyeleri, grev yerini ziyaret ederek, İ.E. işçilerine başarı dilediler. 130 gündən beri yağmur, çamur, soğuk demeden, kötü hava şartlarına rağmen yılmadan grevi başarı ile sürdüren İ.E. işçilerini her zamankinden daha fazla desteklemek gereklidir. İ.E. grevcilerine KİMYA-İŞ ta-

rafından her 15 günde muntazaman GREV YARDIMI ödenmekte, ayrıca da grevcilere sıcak yemek ile çay, v.b. temin edilmektedir.

Fakat bu yeterli değildir. İ.E. grevcilerine en büyük destek, diğer fabrikalarda çalışan KİMYA-İŞ üyelerinden gelmelidir. Bilhassa BAYRAM GÜNÜ, yağmur, çamura rağmen grev yerini ziyaret etmeniz, işverene karşı en büyük darbe olacaktır.

SAKIN UNUTMAYINIZ. BUGÜN ONA... YARIN BELKİ SANA...

İ.E. YALAN SÖYLÜYOR

İbrahim Etem İlaç Fabrikası tarafından çıkartılan bültenler tamamıyla yanlış ve yalanlardan ibaret bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, grevin sona erdiği, dedikodu biçiminde yayılmak istenmektedir.

Durumu bir defa daha, gerçekle-riyle açıklamak isteriz:

1- Grevin başladığı 8.Eylül.971 tarihinden bu yana İbrahim Etem Ulagay İlaç Fabrikası'ndaki tüm imalat çalışmaları durmuştur. Çünkü, imalat işçilerinin tümü greve katılmışlardır.

2- Greve katılmayanlar arasında, imalat işçisi (9'u ambalaj) olarak sadece 19 kişi bulunmaktadır. Geriye kalanlar ise, memurlar, mühendisler ve şeflerden ibarettir.

3- Grev sebebiyle İ.E. net kardan 2 milyon TL., satışlardan ise 20 milyon lira zarara uğramıştır. İşveren eğer biraz hesaplı hareket etmiş olsaydı, işçilere vereceği zamlar bir tarafa, daha fazla kâr edebilirdi.

FIYAT ARTIŞINDA TÜRKİYE

YEDİNCİ

Birleşmiş Milletler'e bağlı bir kuruluş olan Uluslararası Çalışma Teşkilatı'nın raporu 1970 fiyatlarına dayanıyor.

Birleşmiş Milletler Çalışma Teşkilatı tarafından açıkladığına göre, Türkiye, 1963-1970 yılları arasındaki fiyat artışları bakımından, 72 ülke arasında yedinci sırayı işgal etmektedir.

Birleşmiş Milletler'e bağlı bir kuruluş olan Uluslararası Çalışma Teşkilatı'nın 1970 yıllığında, üye ülkelerdeki fiyat hareketleri de yer almaktadır. Raporda, ülkelerin çok büyük bir kısmı için fiyat hareketleri bakımından başlangıç olarak, 1963 rakamları alınmıştır.

72 ülke arasında, fiyat artışı bakımından Brezilya, %913,9 artışla başta gelmekte, Şili, %498,4 artışla ikinci, Arjantin %280,1'le üçüncü sırayı kaplamaktadır. Bu suretle, fiyat artışlarında, Güney Amerika'nın üç komşu ülkesi arka arkaya sıralanmış bulunmaktadır. Dördüncü sırayı, bir Avrupa ülkesi, Yugoslavya %152,2 artışla işgal etmekte, daha sonra Hindistan ile Grönland gelmektedir.

Türkiye, 72 ülke arasında, yedi yılda %55,6 oranındaki fiyat artışıyla yedinci sıradadır.

AKŞAM (13.12.1971) YAZILI

FIAT ARTIŞLARI İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DÜŞÜRDÜ

Özellikle Eylül 1970'den itibaren bir felâket halini alan fiat artışları, işçi ücretlerinin büyük çapta düşmesine yol açmıştır. Toplu sözleşmelerle elde edilen ücret zamları ve çeşitli sosyal yardımlar, böylelikle bir çırpıda işçilerin elinden çıkıp, tüccar ve esnafın cebine girmiştir.

Eylül 1970'de paranın değerinin yüzde 66 oranında düşürülmesi sonucunda, 1 liranın alış gücü, buna paralel olarak değerini 66 kr. kaybetmiştir. Yani bugün 1 TL. nin gerçek değeri, 34 kuruştur. O tarihten itibaren günlük hayatta kullandığımız bütün ihtiyaç maddelerinin de tamamı zam görmüş olup, bu yüzden de İstanbul'da hayat bir yılda yüzde 70 oranında pahalılaşmıştır.

Diğer taraftan, istatistiklere göre, 1964 - 1971 yılları arasında işçi ücretlerindeki ortalama artış sadece yüzde 9,5 dan ibarettir.

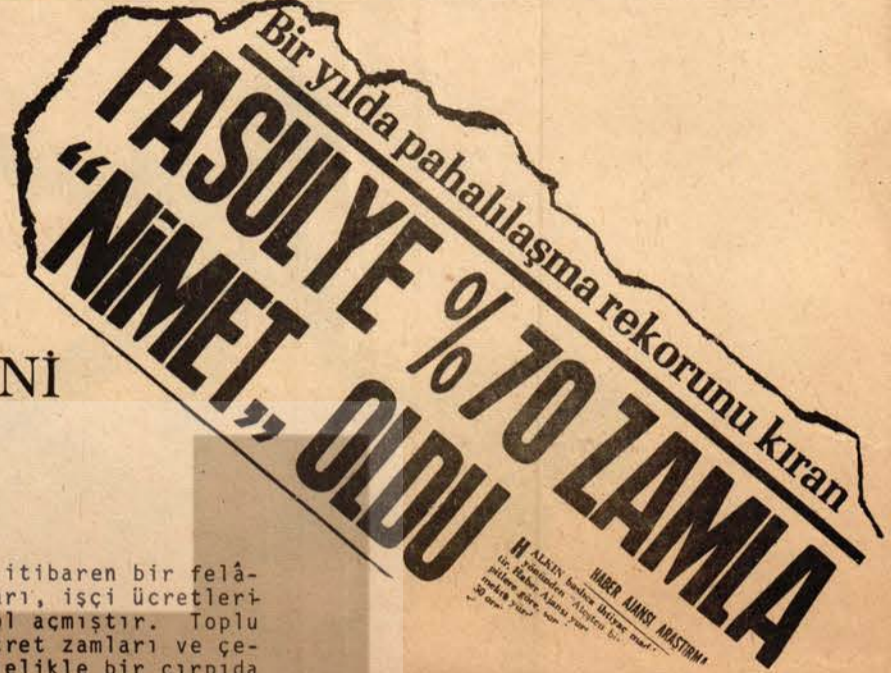
Böylelikle, 8 yıldan beri bütün uğraşmalar boşa gitmiş olup, işçiler dönüp dolaşıp gene, eski yerlerine gelmiş bulunmaktadır.

Bütün bunlara karşılık, özellikle Çalışma ve Maliye Bakanlıkları işçilerin ücretlerinin toplu sözleşmelerle çok yükseltildiğini ve adeta işçilerin zengin olduğunu ifade ederek, bir takım yeni vergileri dargelirli vatandaşların omuzlarına yüklemenin yollarını aramaktadırlar.

Bu çok hatalı bir düşünce tarzıdır. Eğer bir takım yeni vergiler koymak gerekiyorsa, bunu dargelirli vatandaşların omuzlarına değil- hiç vergi vermeyen toprak ağalarına ve havadan geçen tüccar takıma yüklemek gerekir.

Çünkü, altında arabası olan, çocukları paralı yabancı okullarda okuyan ve gazetelere geçen gece yaşantılarına devam eden tüccar, serbest meslek erbabı ve toprak sahiplerinin son derece düşük vergi ödediklerini gene Maliye Bakanlığı uzmanları tesbit etmiş bulunmaktadır. Buna göre, öncelikle vergi kaçakçılarını tesbit etmek gereklidir.

Sağlam bir vergi kontrol sistemiyle, bugünkü vergi gelirlerini bir çırpıda en azından, yüzde 50 arttırmak mümkündür. Böylesine apaçık bir gerçek ortada dururken, fiat artışlarının, zaten düşürdüğü işçi ücretlerinden bir takım yeni vergiler almak, memleket gerçekleriyle bağdaşmamakta, aykırı düşmektedir.

ASGARİ ÜCRETLER EN KISA ZAMANDA MUTLAKA YÜKSETİLMELİDİR

Son fiat artışlarının bütün yükü işçilerin, memurların ve dargelirli vatandaşların sırtına yüklenmiş bulunmaktadır. Günümüzde artık yarığamaz olduğumuz fiat artışları toplu sözleşmelerle elde ettiğimiz ücret zamlarını bir çırpıda silip götürmektedir. Fiatların alabildiğine arttığı bir düzeyde asgari ücretler hemen yükseltilmelidir.

Ağustos 1970'de A.P. iktidarı tarafından yapılan devalüasyon (paranın değerinin düşürülmesi) sonucunda, en hayati gıda maddelerine peşî sıra zamlar gelmiştir. Bu zamlar sonucunda paranın alım gücü büyük ölçüde düşmüştür.

Paranın alım gücünün düşmesi öncelikle asgari ücretlere veya ona yakın bir ücretle çalışan işçileri büyük çapta sarsmıştır. Daha doğrusu, "pahalılık işçinin belini kırmıştır".

Diğer taraftan bir takım yeni vergilerin gemmekte olduğunu Maliye Bakanı açıklamış bulunmaktadır. Buna göre sokakta yürümek ve lokan tada yemek yemek hariç olmak üzere her şeyden % 5 gider vergisi alınacaktır.

Ayrıca, gene Maliye Bakanlığı tarafından yapılan bir açıklamaya göre, eski tasarruf bonolarının yerine geçebilecek MALİ DENGE adında yeni bir vergi piyasaya sürmek için hazırlıklar yapılmaktadır. Anlaşılacağı üzere, bu vergi de özellikle biz işçilerin malf dengesini epey bozacaktır.

İstanbul için tesbit edilen 19.50 ve 18 TL. tutarındaki asgari ücretlerin düşüklüğü sebebiyle, kıdemli ve kalifiye işçilerin ücretlerini yükseltmek büyük güçlüklerle yol açmaktadır. Bu bakımdan asgari ücretlerin en kısa zamanda yeniden ayarlanarak, yükseltilmesi gerekmektedir.

İSTANBUL'DA HAYAT BİR YILDA % 70 PAHALILAŞTI

İstanbul'da Kasım ayında toptan eşya fiyatları bir ay öncesine göre yüzde 1,70 oranında artış göstermiştir. Yılbaşı'ndaki fiyatlara göre ise artma oranı yüzde 11,74 olmuştur.

Ücretliler geçinme indeksinde ise Kasım ayında Ekim ayına göre yüzde 1,41 artış olduğu tesbit edilmiştir. Bu sayı Yılbaşı'na göre yüzde 15,79 oranında yükselme göstermektedir.

İstanbul Ticaret Odası tarafından yayınlanan indekslere göre, toptan eşya fiyatlarındaki bir yıllık artışlar şu şekilde tesbit edilmiştir:

TOPTAN EŞYA FİYATLARI Kasım 1970-71

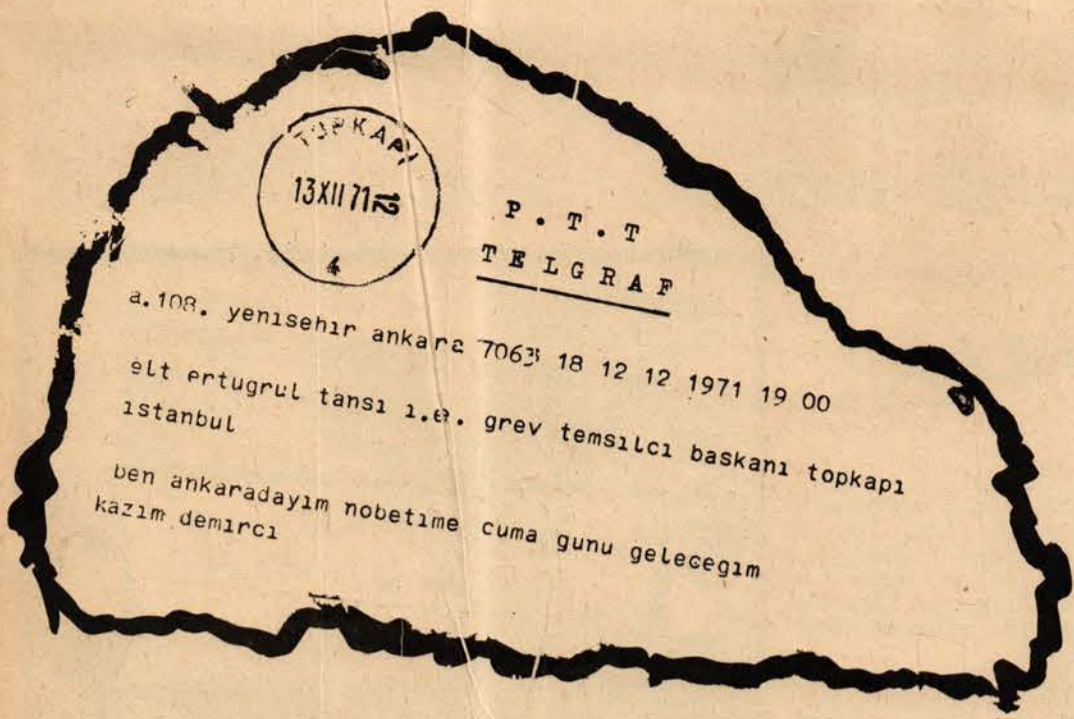
Maddeler	Fiat Artışı Yüzdesi
Gıda Maddeleri	% 22,72
İlkel maddeler	% 7,46
Madenler	% 11,30

Dokuma	% 37,29
İnşaat malzemeleri	% 16,85
Mahrukat ve enerji maddeleri	% 34,43
Kimyasal maddeler	% 9,28

ÜCRETLİLER GEÇİNME İNDEKSİNDEKİ ARTIŞLAR Kasım 1970-71

Maddeler	Fiat Artışı Yüzdesi
Gıda maddeleri	% 14,40
Giyim ve ev eşyası	% 21,62
Kira ve ev bakımı	% 22,39
Isıtma ve aydınlanma mad.	% 46,81
Çeşitli masraflar	% 21,59

grevci kâzım baba'nın telgrafı

Kâzım Baba, 59 yaşında bir işçidir. Tam (15) se neden beri İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nda usta-başı olarak çalışmaktadır. Ustabaşı olmasına rağmen, ilk günden beri grevdedir. Nöbetini, hiç aksatmadan tutmaktadır.

Kâzım Baba'nın geçenlerde bir işi çıkar. Acele olarak Ankara'ya gider. Oradaki işini hal - letmek birazcık uzayınca grev komitesine hiç durmadan, hemen bir telgraf çeker; nöbetini Cuma günü tutacağını bildirir.

İşte bu anlayıştır ki, İbrahim Etem grevini ayakta tutmağa devam etmektedir. En gencinden, en yaşlısına kadar bütün

İbrahim Etem grevcileri kışın soğuğuna, yağmuru na ve çamuruna göğüs gererek grev nöbetlerini, hiç aksatmadan tutmaktadır.

4 çocuk babası, onbeş yıllık işçi Kâzım Baba'nın oğlu, şimdi üsteğmen rütbesiyle orduda askerlik yapıyor. Kâzım Baba onbeş yıllık emeğini korumak için GREV NÖBETİ'ni, oğlu ise vatan nöbetini sadakatle tutuyorlar.

Gönül ister ki, İbrahim Etem yetkilileri bu olaydan gerekli sonucu çıkartarak, grevci işçilerin dayanma gücünü ve grevin daha ne kadar sürebileceğini iyice tahmin edebilsinler!..

Kâzım Baba'nın işi çıktı, Ankara'ya gitti... Ama, nöbetini unutmamıştı.

Toplu Sözleşme Politikamız

Toplu sözleşmelerin yapılmaya başlandığı 1963 yılından bu yana, işverenlerin büyük bir kısmı, KİMYA-İŞ'den daima çekinmişler ve bir takım hatalı tahminlerde bulunmuşlardır. Bunun sonucudur ki, bazı işyerlerinde sert rüzgârların esmesine ve üzücü olayların doğmasına olunmuştur.

Öncelikle belirtmek gerekir ki; bir sendikacı yöneticisi bulunduğu topluluğun görüşlerini almak ve topluluğu mücadelenin içinde bulundurmaya zorundadır. Eğer bu husus ihmal edilirse, o sendika yol geçen hanına döner. Kimya-İŞ, bu hususa önem verdiği içindir ki, özellikle 1967'den itibaren sendika bünyesinden kopmalar hemen hemen durmuş, buna karşılık KİMYA-İŞ saflarına katılmak isteyen işçiler BEREC'de, ADEL'de, BÜROSAN'da ve KİMAS'da canlarını bile tehlikeye atmaktan çekinmemişlerdir. Bunun sebebi nedir? İşçiler, KİMYA-İŞ'e geçmek için neden bu güçlüklerle karşılaşmaktadırlar?

Bütün mesele işte bu noktada düğümlenmektedir. Çünkü, işçiler KİMYA-İŞ çatısı altında bulunmakla öncelikle kişiliklerinin güvenliğe kavuştuğunu artık çok iyi öğrenmişlerdir. Peki, bu tür olayların doğmasında KİMYA-İŞ'in hiç bir suçu yok mudur? Bu soruya kısaca cevap verelim: HAYIR... Çünkü, "şiddet, şiddeti davet eder"

Bütün bunlardan sonra bir soru da biz soralım: "Kimya-İŞ'in 1968'den beri sözleşme yaptığı işyerlerinde niçin bu tür üzücü olaylar (İ.Etem hariç) doğmamıştır?"

Çünkü, bu işyerlerinde toplu sözleşmenin yapılması sırasında işçiler bütün sorunları yeterince öğrenmişler ve taraflar da (Kimya-İŞ ile işveren) imzalarına sadık kalmasını bilmişlerdir.

1972 yılı içinde KİMYA-İŞ bünyesindeki sözleşmelerin % 50'den fazlası yenilenecektir. İşveren çevrelerinde gene bir takım faraziyeler yürütülmektedir. Meselâ, kıdem tazminatları nasıl istenecek, sosyal yardımlar tekrar yükseltilecek mi, disiplin kurulu teklifinde ne gibi yenilikler getirilecek, vb. gibi.

Bu soruların cevaplarını özetle belirtirsek, KİMYA-İŞ yeni sözleşme dönemine daha hesaplı bir politikayla girecektir. 8 yıllık çetin bir mücadele sonucunda elde edilen üstün haklar (eğer büyük bir tehlike ile karşılaşılmadığı takdirde..) tekrar pazarlık masasına sürülmeyecektir.

Yeter ki, işveren çevreleri bugünü değil, geleceği düşünerek akılcı düşünce tarzını benimsemiş olsunlar.

KİMYA-İŞ

SİİR

İ. E. İŞVERENLERİNE

Yaptığına bütün millet hayrette
Kanun nizam tanımazsan sen eğer
Nasıl hesap vereceksin ahrette.

Alma bu işçiden sakın beddua
Zaman denilen doktor diyor ki bize
Lehimize bitecektir bu dava.

İbrahim Etem ol yaradani bul
hakkını yediğin NAMUSLU işçi
Bir zaman gelir ki sen' de eder kul

Müdür Bey'in dedikleri hep saçma
Fabrikayı bekliyoruz gün, gece
Kanundan nizamdan yetişir, kaçma

Sen kendi işini bırakma ele
Aslan gibi olup kabartma yele
Müdüre, memura güvenme sakın
Kapılır gidersen sonra bir sel'e

İşçinin sırtından oldun MİLYONER
Acaba kimdedir söyle, bu hüner
Bu işçi olmazsa sen bilirsin ki
Bu müessesese mum gibi söner

Biz seni biliriz UZMAN ECZACI
Başına kondurduk krallık tacı
Grevden işçiler hepisi hasta
İşçilerine ver iyi ilâcı

Sen ilâç yaparsın ilâç bilmezsin
Karnın tok, aç ile bilâç bilmezsin
İşçinin sırtından kral oldun da
Krallık değil de bir taç bilmezsin

Gönüller yanıyor şimdi alevde
Sürüden ayrılan KURT'a yem olur
Gönlü bir olanlar hepsi GREVDE

Bu kardeşim, bu bacım ağlıyor
Yaptıkların yüreğimi dağılıyor
İnsafa gel yeter artık ULAGAY
Sen vermezsen, hakkı kanun sağlıyor

Tükettik bu işe bir hayli nefes
Unutma hep seni kınıyor herkes
BABALIK, PATRONLUK hep sende kalsın
İşçi demeyecek bu G R E V'e pes!.

ŞUAYİP UTKUN
Sümerbank, suni ipek
işçisi
G e m l i k

BİR SÖZLEŞME

Habaş'da Toplu İş Sözleşmesi imzalandı

Türkiye'nin en büyük gaz tesislerine sahip Habaş Şirketi'nin Topkapı'daki fabrikasını kapsayan toplu iş sözleşmesi imzalanmış ve üyelerimize üstün haklar temin edilmiştir.
İki yıl süreli olan bu sözleşmeye göre:

ÜCRET ZAMLARI :
1. yılda : saatte 120 kuruş
2. yılda : saatte 150 kuruş
FAZLA MESAİ :
% 100 zamlı olarak ödenir.
EVLİLİK YARDIMI :
Her ay 50 TL. ödenecektir .
ASKERLİK YARDIMI : 750 TL.
TAŞIT ÜCRETİ :
Semtine göre ödenecektir.
İZİN ÖDENEĞİ :
Haftasına 125 TL. ödenir.

ÇOCUK ZAMLARI (ayda) :
İlkokula gidene..... 15 TL.
Ortaokul - lise..... 25 TL.
Üniversite..... 50 TL.
YILLIK İKRAMIYE :
Yılda (2) maaş ödenecektir.
EVLENME ÖDENEĞİ : 1.000 TL.
DOĞUM ÖDENEĞİ : 400 TL.
ÖLÜM ÖDENEĞİ : 700 TL.
KIDEM TEŞVİK
İKRAMIYESİ : 700 TL.
KIDEM TAZMİNATLARI :
İş Kanunundaki kıdem süresi (1) yıla indirilmiş olup, her kıdem yılı için, 30 günlük tazminat ödenecektir.
DİSİPLİN KURULU :
İş Kanununun 17. madde II. fıkrasına giren bütün suçlu işten çıkartmalarda, Disiplin Kurulu karar verecektir.

İLGİ ÇEKİCİ BİR ARAŞTIRMA

HAYVANLAR VE İNSANLAR

Amerika, Türkiye, Pakistan ve İran uzmanlarının Türkiye'de yaptıkları bir araştırma sonucunda; bir eşeğin bir günlük masrafı 4 TL., yani ayda 120 liradır. Bir at'ın aylık gideri Konya'da 363, Eskişehir'de 336, Bursa'da 297 TL. olarak hesaplanmıştır. Bir öküzün aylık gideriyse daha fazla, 429 TL. tutmaktadır.

Görülüyor ki, köylümüzün kişi başına düşen 124 lira lik aylık gelir ortalaması değil kendisini, kapısında ki tek hayvanı bile beslemeye yetmemektedir. Ayrıca bir çocuğun aylık okul gi-

derinin 220 TL. olduğunu hesaba katmak gerekir.

Diğer taraftan, İstanbul'da asgari ücret 585 TL. ile 540 TL. brüt olarak kabul edilmiştir. İstanbul'da çalışan yarım milyon işçinin en az % 50'si asgari ücrette yakın bir parayla geçinmek zorundadır.

Bu konuda İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nın grevci işçilerini canlı birer örnek olarak gösterebiliriz.

İ. Etem'de çalışanların, ortalama kıdemleri 15 yıl olmasına rağmen, işçilerin % 60'ı ayda brüt 585 ile 850 TL. arasında ücret almakta ve bununla da aile geçindirmektedirler.

Bu ücretlerle geçinmenin ne kadar güç olduğu gün gi bi ortada iken, İ. Etem yetkilileri gözleri önüne serilen bütün gerçeklere her nedense sırt çevirmektedirler.

Türk, Amerikan, Pakistan ve İranlı uzmanların yurdumuzda yaptıkları bu bilimsel araştırma sonucunda şu gerçeği artık görmemek imkânsız olmaktadır:

Türkiye'de hayvanların insanların büyük çoğunluğundan daha iyi yaşama koşullarına sahip oldukları ve Türkiye'de hayatın tadını insanlardan daha çok çıkardıkları ortadadır.

Yeter ki, bu araştırmadan ilgililer gerekli ibreti alabilmiş olsunlar,

Türkiye'de beslenme açısından en masraf götüren hayvan olan ve Türk köylüsünün başlıca aracı olan ÖKÜZÜN aylık gideri 429 TL. dir.

Türkiye'de bir atın aylık gideri Konya'da 363 TL. Eskişehir'de 336 TL. Bursa'da ise 297 lira olarak hesaplanmıştır.

Türkiye'de bir eşeğin günlük masrafı 4 TL. olup, bu rakam, ayda ortalama 120 TL.'yi aşmaktadır. Buna karşılık yurdumuzdaki kişi başına milli gelir ayda 124 TL. dir.

Türkiye'de ortalama asgari ücret 18 liradır. İstanbul'da çalışan yarım milyon işçiden asgari % 50'si ayda 540 ile 585 lira aylık ücret almaktadırlar. Hayatın geçen yıldan bu yana % 70 pahalılaştığı İstanbul'da bir öğrencinin ortalama aylık masrafı ise 220 TL. dir

BABA - OĞUL

BABA-OĞUL GREV NÖBETİNDE

İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nın emektar işçilerinden ASIM ARDIÇ, oğlu ERTUĞRUL'la birlikte grev nöbetinde.

Asım Ardiç, bu fabrikada işçilik yaparken bir oğlu dünyaya gelmiş. Çocuğun adını ERTUĞRUL koymuşlar. Büyük umutlarla da okutmak istemiş çocuğunu. Fakat kör olası düzende okutamamış bir türlü. Bakmış olacak gibi değil, küçük Ertuğrul da daha çocuk yaşta başlamış işçiliğe. Bir kaç yıldanberi de İbrahim Etem'de babasıyla birlikte çalışıyor.

Şimdi baba-oğul birlikte grev nöbetleri tutuyorlar. Haklarını elde edinceye kadar da bu nöbeti devam ettirecekler.

GREVCİLER NE DEDİLER?

GREVCİ HACER BACI

Oy, evlâdım oy... Bilmezsin yirmi yıl da neler gördük, neler neler çektik... Yokluk, eziyet diz boyu. Sanki kendimiz iyi halde imişiz gibi, bu fabrikayı iflâstan kurtardık.

Kendimizce iyilik yaptık diyorduk... Fakat, içinden kötülük çıktı. Dile kolay evlâdım.. Yirmi yıl az şey midir? Gazetelerde okudum, yirmi yıl hizmet yaptığı diye katırları emekliye ayırırlar, üstüne üstlük, bir de madalya takarlarmış.. Biz madalya falan değil, sadece hakkımızı istedik diye, (300) işçiyi kapıya koydular.

Allaha çok şükür, aç değiliz. Sendikamız var. Elbirliği ile mutlaka ve mutlaka kazanacağız.

GÖN.: KİMYA-İŞ- Merter Sitesi, Aksaray/İST.

ADRES:

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI adına Sahibi: DİNÇER DOĞU ---- Yazı İşleri Müdürü : HÜSAMETTİN BAKAN ---- Teknik Düzen : ERTUĞRUL ALTAY ---- Yönetim Yeri Merter Sitesi, Sendikalar Binası, Kat. 4 Aksaray-İstanbul, Telefon : 21 30 47 ---- Dizgi ve Baskı: SEN OFSET BASİMEVİ, Çatalçeşme Sok. No: 40 Torun Han Kat.2 Cağaloğlu-İstanbul, Telefon: 27 51 38 ---- Gönderilen yazılar kesinlikle iade edilmez 17.OCAK.1972 YIL: 3 SAYI: 18 FİATİ:25 KR